

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 15. decembra 2015*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Zahteva za registracijo besedne znamke ARTHUR & ASTON — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Arthur — Odsotnost resne in dejanske uporabe znamke — Člen 15(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Oblika, ki se razlikuje po elementih, ki spreminjajo razlikovalni učinek“

V zadevi T-83/14,

LTJ Diffusion s sedežem v Colombesu (Francija), ki jo je najprej zastopal S. Lederman, nato F. Fajgenbaum, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa V. Melgar, agentka,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom UUNT za pritožbe, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je bila

Arthur et Aston SAS s sedežem v Gibervilleu (Francija), ki jo zastopa N. Boespflug, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora UUNT za pritožbe z dne 2. decembra 2013 (zadeva R 1963/2012-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama LTJ Diffusion in Arthur et Aston SAS,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová, sodnica, in E. Buttigieg (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 4. februarja 2014,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 16. maja 2014,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 2. maja 2014,

* Jezik postopka: francoščina.

na podlagi replike, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 12. avgusta 2014,

ker stranki v roku enega meseca po tem, ko sta bili obveščeni o koncu pisnega postopka, nista vložili predloga za razpis obravnave in je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in člena 135a Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 zato odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Intervenientka, družba Arthur et Aston SAS, je 10. novembra 2010 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.
- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak ARTHUR & ASTON.
- 3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, so iz razreda 25 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil spremenjen in dopolnjen, in ustrezajo naslednjemu opisu: „Obutev, športna obutev; obutev za plažo; sandale; škornji; gležnjari; cokli (obutev); espadrile; čevlji.“
- 4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 10/2011 z dne 17. januarja 2011.
- 5 Tožeča stranka, družba LTJ Diffusion, je 14. aprila 2011 na podlagi člena 41 Uredbe št. 207/2009 vložila ugovor zoper registracijo znamke, zahtevane za proizvode iz točke 3 zgoraj.
- 6 Ugovor je temeljil na prejšnji francoski figurativni znamki, registrirani pod številko 17731, kot je ponazorjena spodaj:

- 7 Prejšnja znamka, na katero se je opiral ugovor, je bila v Franciji registrirana 16. junija 1983 in obnovljena 11. aprila 2003 za te proizvode iz razreda 25: „Tekstilni proizvodi, konfekcijska oblačila in oblačila po meri, vključno s škornji, čevlji in copati.“
- 8 Razlogi, navedeni v podporo ugovoru, so bili tisti iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.
- 9 Ko je intervenientka v skladu s členom 43(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 zahtevala dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke, je tožeča stranka predložila samo dokaz o uporabi znaka, ponazorjenega spodaj:

- 10 Oddelek za ugovore je 27. avgusta 2011 v celoti zavrnil ugovor z obrazložitvijo, da tožeča stranka ni dokazala resne in dejanske uporabe prejšnje znamke v registrirani obliki (v nadaljevanju: prejšnja znamka v registrirani obliki) v smislu člena 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009.
- 11 Tožeča stranka je 23. oktobra 2012 pri UUNT vložila tožbo zoper odločbo oddelka za ugovore na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009.
- 12 Prvi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 2. decembra 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) tožbo zavrnil. Tako kot oddelek za ugovore je tudi odbor za pritožbe ugotovil, da se znak iz točke 9 zgoraj (v nadaljevanju: uporabljeni znak) razlikuje od oblike prejšnje znamke v registrirani obliki, tako da spreminja njen razlikovalni učinek. Zato je odločil, da uporaba prejšnje znamke, na kateri je temeljil ugovor, ni bila izkazana v smislu člena 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009.

Predlogi strank

- 13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razveljavi;
 - zadevo dodeli pristojni sestavi UUNT, da odloči o utemeljenosti ugovora, če bi Splošno sodišče menilo, da samo ni pristojno za razsojanje o njegovi utemeljenosti.
- 14 UUNT in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 15 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009. Trdi, da je odbor za pritožbe napačno presodil to določbo.
- 16 V skladu s členom 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009 se resna in dejanska uporaba znamke Skupnosti dokazuje tudi z njeno uporabo v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega učinka navedene znamke v obliki, v kateri je bila registrirana.
- 17 Čeprav se ta člen nanaša samo na uporabo znamke Skupnosti, pa ga je treba po analogiji uporabljati tudi za uporabo nacionalne znamke, ker člen 42(3) Uredbe št. 207/2009 določa, da se odstavek 2 navedenega člena uporabi za prejšnje nacionalne znamke iz člena 8(2)(a) navedene uredbe, „pri čemer se uporaba v državi članici, v kateri je prejšnja nacionalna [...] znamka varovana, zamenja z uporabo v [Uniji]“ (sodba z dne 14. julija 2014, Vila Vita Hotel und Touristik/UUNT – Viavita (VIAVITA), T-204/12, EU:T:2014:646, točka 24).
- 18 Namen člena 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009, ki se izogiba predpisovanju stroge skladnosti med obliko, v kateri se znamka uporablja, in obliko, v kateri je bila registrirana, je omogočiti imetniku znamke, da pri njenem gospodarskem izkoriščanju spremeni znak tako, da – brez spremembe razlikovalnega učinka – omogoči boljše prilagajanje zahtevam trgovine in oglaševanja zadevnih proizvodov in storitev. Stvarno področje uporabe te določbe je treba v skladu z njenim namenom obravnavati kot omejeno na položaje, v katerih ima znak, ki ga uporablja imetnik znamke za označitev proizvodov in storitev, za katere je bila znamka registrirana, obliko, v kateri se ta ista znamka gospodarsko izkorišča. V takih okoliščinah, ko ima uporabljeni znak v trgovini drugačno obliko od tiste, v kateri je bil registriran, le v zanemarljivih elementih, tako da se ta znaka lahko štejeta za splošno enakovredna, je glede na zgornjo določbo obveznost uporabe registrirane znamke lahko izpolnjena s tem, da je dokazana uporaba znaka, ki ima obliko, uporabljeno v trgovini (sodbe z dne 10. junija 2010, Atlas Transport/UUNT – Hartmann (ATLAS TRANSPORT), T-482/08, EU:T:2010:229, točka 30; z dne 21. junija 2012, Fruit of the Loom/UUNT – Blueshore Management (FRUIT), T-514/10, EU:T:2012:316, točka 28, in z dne 12. marca 2014, Borrajo Canelo/UUNT – Tecnoazúcar (PALMA MULATA), T-381/12, EU:T:2014:119, točka 26).
- 19 V obravnavani zadevi je nesporno, da je bila v postopku pred UUNT za obdobje od 17. januarja 2006 do 16. januarja 2011 dokazana samo resna in dejanska uporaba uporabljenega znaka. Zato je treba preizkusiti, ali je odbor za pritožbe utemeljeno odločil, da se ta znak razlikuje od prejšnje znamke v registrirani obliki, tako da spreminja njen razlikovalni učinek.
- 20 V zvezi s tem je treba spomniti, da razlikovalni učinek znamke v smislu Uredbe št. 207/2009 pomeni, da je ta znamka primerna, da proizvode, za katere se zahteva registracija, označuje kot proizvode, ki izhajajo iz določenega podjetja, in jih tako razlikuje od proizvodov drugih podjetij (sodba z dne 18. julija 2013, Specsavers International Healthcare in drugi, C-252/12, ZOdl., EU:C:2013:497, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 21 Prejšnja znamka v registrirani obliki je ime Arthur v obliki ročnega podpisa črne barve na beli podlagi, ki je poševen in stisnjen, črke pa so v obliki zelo zgoščenega rokopisa. Prva črka navedene znamke izstopa, tako da je zapisana z veliko začetnico in poudarjena s piko med dvema poševnima črtama črke „A.“ Čeprav je besedni element „arthur“ prevladujoč element prejšnje znamke v registrirani obliki, njen razlikovalni učinek ne izhaja samo iz tega besednega elementa, ampak tudi iz grafične ponazoritve, ki – čeprav je drugotnega pomena – ni niti zanemarljiva niti vsakdanja.

- 22 Kot je v točki 27 izpodbijane odločbe utemeljeno ugotovil odbor za pritožbe, je uporabljeni znak bistveno drugačen od prejšnje znamke v njeni registrirani obliki. Čeprav je v uporabljenem znaku ponovljen besedni element „arthur,“ so znaki, ki ponazarjajo črke tega besednega elementa, rahlo stilizirani veliki beli tiskani znaki na črni podlagi, postavljeni vodoravno. Poleg tega je pri uporabljenem znaku beseda „arthur“ znotraj črnega štirikotnega okvira, znotraj katerega je tanek bel okvir.
- 23 Zaradi teh razlik je z vidika povprečnega francoskega potrošnika, ki so mu namenjeni proizvodi iz razreda 25, spremenjen razlikovalni učinek prejšnje znamke v registrirani obliki. Grafični element navedene znamke, stiliziran podpis, je namreč povsem izginil iz uporabljenega znaka in je bil nadomeščen z bistveno drugačnim grafičnim elementom, ki je zelo klasičen, simetričen in statičen, medtem ko prejšnja znamka v registrirani obliki – kot utemeljeno ugotavlja UUNT – pritegne pozornost z asimetričnostjo in dinamičnostjo zaradi gibanja črk z leve proti desni. Navedene razlike med znamko in znakom niso zanemarljive, zato ju ni mogoče obravnavati kot splošno enakovredna v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 18.
- 24 Ker posebna grafika besede „arthur“ skupaj z navedeno besedo prispeva k razlikovalnemu učinku prejšnje znamke v registrirani obliki, in ker je v uporabljenem znaku bistveno drugačna, je treba potrditi ugotovitev odbora za pritožbe, da so razlike med zadevno znamko in znakom take, da je bil razlikovalni učinek prve spremenjen.
- 25 Trditve tožeče stranke te ugotovitve ne izpodbijejo.
- 26 Prvič, zavrniti je treba očitke tožeče stranke – ker nima dejanske podlage – da se odbor za pritožbe ni opredelil do morebitne spremembe razlikovalnega učinka prejšnje znamke v registrirani obliki in da v zvezi s tem ni konkretno analiziral te znamke in uporabljenega znaka. Zadostuje namreč napotilo na točke od 26 do 30 ter od 34 do 36 izpodbijane odločbe, da bi se ugotovilo, da je odbor za pritožbe konkretno in podrobno analiziral navedeno znamko in znak in na tej podlagi v točki 40 navedene odločbe ugotovil, da se uporabljeni znak razlikuje od prejšnje znamke v registrirani obliki na način, ki spreminja razlikovalni učinek zadnjenavedene.
- 27 Zavrniti je treba tudi očitke tožeče stranke, da se odbor za pritožbe ni opredelil do razlikovalnega učinka grafičnega elementa prejšnje znamke v registrirani obliki niti do tega, ali bi lahko uporaba novega načina zapisa, ki ga je odbor za pritožbe označil za „zelo klasičen,“ povzročila spremembo razlikovalnega učinka prejšnje znamke v registrirani obliki.
- 28 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe v točki 34 izpodbijane odločbe menil, da figurativnih elementov prejšnje znamke v registrirani obliki ni mogoče obravnavati kot zanemarljivih. V točki 35 izpodbijane odločbe je nadaljeval s pojasnilom, da beseda „arthur“ ni ponazorjena s povsem običajnimi in vsakdanjimi črkami ter opozoril na to, da prejšnja znamka, na kateri temelji ugovor, ni bila registrirana kot besedna znamka, ampak kot figurativna znamka. Nazadnje je odbor za pritožbe v točki 36 izpodbijane odločbe menil, da daje uporabljeni znak potrošniku zelo drugačen vtis kot prejšnja znamka v registrirani obliki, ker ne ponazarja nobenega figurativnega elementa zadnjenavedene in ker vsebuje druge figurativne elemente, na primer rahlo stilizirane tiskane znake.
- 29 Iz točk od 34 do 36 izpodbijane odločbe tako izhaja, da je odbor za pritožbe v nasprotju s trditvami tožeče stranke preizkusil poseben razlikovalni učinek figurativnih elementov prejšnje znamke v registrirani obliki in sklenil, da ti elementi niso niti običajni niti vsakdanji. Posredno, vendar neizogibno, je torej menil, da ti figurativni elementi prispevajo k razlikovalnemu učinku prejšnje znamke v registrirani obliki. Prav tako je iz zgoraj navedenih točk izpodbijane odločbe, zlasti njene točke 36, razvidno mnenje odbora za pritožbe, da je sprememba razlikovalnega učinka prejšnje znamke v registrirani obliki posledica tega, da so iz uporabljenega znaka izginili zgoraj navedeni figurativni elementi, nadomestili pa so jih drugi bolj vsakdanji in manj stilizirani elementi.

- 30 Drugič, tožeča stranka je trdila, da je besedni element „arthur“ edini razlikovalni in prevladujoči element prejšnje znamke v registrirani obliki, ker je grafika tega besednega elementa vsakdanja in drugotnega pomena. Zato bi moral odbor za pritožbe po mnenju tožeče stranke, če bi pravilno uporabil člen 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009, skleniti, da uporabljeni znak, ki v celoti povzema ta razlikovalni in prevladujoč besedni element, ne da bi bil dodan kakršen koli drug razlikovalni besedni niti grafični element, vendar v drugačnem tisku, ki pa je povsem vsakdanji in drugotnega pomena, ne spreminja razlikovalnega učinka prejšnje znamke v registrirani obliki.
- 31 Tožeča stranka v podporo premise, da je besedni element „arthur“ edini razlikovalni in prevladujoči element prejšnje znamke v registrirani obliki, navaja več sodnih odločb tako iz Francije kot Unije, v katerih je bilo tako odločeno. Tožeča stranka se je še posebej sklicevala na sodbo z dne 24. novembra 2005, Sadas/UUNT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE) (T-346/04, ZOdl., EU:T:2005:420) v zvezi z ugovorom, ki ga je na podlagi prejšnje znamke v registrirani obliki vložila zoper zahtevo za registracijo besednega znaka ARTHUR ET FELICIE kot znamke Skupnosti. Tožeča stranka se je sklicevala tudi na sodbo cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) z dne 11. maja 2005 v postopku zaradi ponarejanja, ki ga je sprožila zoper uporabo besedne znamke ARTHUR ET FELICIE.
- 32 Tožeča stranka je odboru za pritožbe očitala tudi, da je povsem zanikal upoštevnost zgoraj v točki 31 navedene sodbe ARTHUR ET FELICIE (EU:T:2005:420) in odločb nacionalnih sodišč, na katere se je sklicevala v upravnem postopku. Tožeča stranka ob izpodbijanju presoje odbora za pritožbe, po kateri ugotovitve iz zgoraj navedene sodbe in odločb niso bile upoštevne, ker izhajajo iz presoje verjetnosti zmede in ne presoje značaja uporabe prejšnje znamke v registrirani obliki (točki 32 in 38 izpodbijane odločbe), v bistvu trdi, da bi morala biti analiza razlikovalnega učinka navedene znamke v okviru člena 8 Uredbe št. 207/2009 v zvezi z verjetnostjo zmede enaka kot v okviru člena 15 navedene uredbe v zvezi z uporabo registrirane znamke.
- 33 V odgovor na utemeljitve tožeče stranke iz točk od 30 do 32 zgoraj je treba najprej spomniti, da iz točke 21 zgoraj izhaja, da je besedni element „arthur“ prevladujoč element prejšnje znamke v registrirani obliki v tem smislu, da prevlada pri skupnem vtisu navedene znamke. Grafična ponazoritev tega besednega elementa je pri tem skupnem vtisu drugotnega, vendar ne zanemarljivega pomena.
- 34 Poudariti pa je treba, da ni dovolj, da je prevladujoč element prejšnje znamke v registrirani obliki vsebovan v uporabljenem znaku, kot je v obravnavani zadevi besedni element „arthur“, zato da bi bil ta znak priznan kot tak, ki ne spreminja razlikovalnega učinka prejšnje znamke v registrirani obliki. Preizkus spremembe razlikovalnega učinka se opravi s primerjavo prejšnje znamke v registrirani obliki z uporabljenim znakom zaradi preveritve, ali se ta znamka in ta znak razlikujeta po zanemarljivih elementih in ali ju je mogoče obravnavati kot splošno enakovredna (zgoraj v točki 18 navedene sodbe ATLAS TRANSPORT, EU:T:2010:229; FRUIT, EU:T:2012:316, in PALMA MULATA, EU:T:2014:119). Kot je bilo že razsojeno, ugotovitve odbora za pritožbe v zvezi s tem niso napačne.
- 35 Dalje, trditev tožeče stranke, da je besedni element „arthur“ edini razlikovalni element prejšnje znamke v registrirani obliki, je napačna iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 21 do 24, ker razlikovalni učinek navedene znamke ne izhaja samo iz tega besednega elementa, ampak tudi iz grafične podobe tega elementa, ki ni niti zanemarljiva niti vsakdanja.
- 36 Poleg tega zgoraj v točki 31 navedena sodba ARTHUR ET FELICIE (EU:T:2005:420) ne podpira zgoraj navedene trditve tožeče stranke. Splošno sodišče v navedeni sodbi nikakor ni razsodilo, da je besedni element „arthur“ edini razlikovalni element prejšnje znamke v registrirani obliki. Pri primerjavi spornih znakov v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 31 navedena sodba ARTHUR ET FELICIE (EU:T:2005:420), natančneje v točki 46 navedene sodbe, je – tako kot v obravnavani zadevi (glej točko 21 zgoraj) – ugotovilo samo prevladujoč značaj tega besednega elementa in drugoten pomen figurativnih elementov.

- 37 Kar zadeva nazadnje sodbo cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) z dne 11. maja 2005, ki jo omenja tožeča stranka (glej točko 31 zgoraj), ter druge odločbe nacionalnih organov, na katere se je sklicevala tudi pred UUNT, je treba ugotoviti, da niti navedena sodba niti odločbe ne izpodbijajo ugotovitve Splošnega sodišča iz točke 24 zgoraj, ker nikakor ni razsodilo, da je grafični element prejšnje znamke v registrirani obliki zanemarljiv in da skupaj z besednim elementom „arthur“ ne prispeva k razlikovalnemu učinku te znamke. Nasprotno, navedeni grafični element v obliki ročnega podpisa je opredelilo kot „poseben.“ Tako je med drugim cour d'appel de Paris (pritožbeno sodišče v Parizu) v svoji zgoraj navedeni sodbi prejšnjo znamko v registrirani obliki opisalo kot „ponazorjeno s posebno grafiko v obliki ročnega podpisa v poševni obliki s piko pod črko A.“ Vsekakor pa je treba spomniti, da je skupnostna ureditev znamk samostojna in da se zakonitost odločb odborov za pritožbe presoja izključno na podlagi Uredbe št. 207/2009, in da UUNT, ali v primeru tožbe Splošno sodišče, nista zavezana, da skleneta enako kot nacionalni upravni ali pravosodni organi v podobni zadevi (glej v tem smislu sodbi z dne 12. januarja 2006, Deutsche SiSi-Werke/UUNT, C-173/04 P, ZOdl., EU:C:2006:20, točka 49, in z dne 23. januarja 2014, Coppenrath-Verlag/UUNT – Sembella (Rebella), T-551/12, EU:T:2014:30, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 38 Na podlagi preudarkov iz točk od 33 do 37 zgoraj – in ne da bi se bilo treba opredeliti glede utemeljenosti trditve tožeče stranke, da bi morala biti analiza razlikovalnega učinka znamke v registrirani obliki pri členih 8 in 15 Uredbe št. 207/2009 enaka (glej točko 32 zgoraj) – je treba zavrniti premiso utemeljitev tožeče stranke, da je besedni element „arthur“ edini razlikovalni in prevladujoč element prejšnje znamke v registrirani obliki. Iz tega sledi, da je treba zavrniti preostale utemeljitve tožeče stranke, ki temeljijo na tej premisi (glej točko 30 zgoraj).
- 39 Tretjič, zavrniti je treba trditev tožeče stranke, da je rešitev iz izpodbijane odločbe v nasprotju z rešitvijo iz odločbe drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. oktobra 2013 (zadeva R 737/2013-2). Zadostuje ugotovitev, da sta dejanska okvira teh dveh odločb različna, ker se razmerje med obliko prejšnje znamke v registrirani obliki in obliko uporabljenega znaka, kot je opredeljeno v izpodbijani odločbi, razlikuje od razmerja med obliko prejšnje znamke v registrirani obliki in uporabljenega znaka, kot je opredeljeno v zgoraj navedeni odločbi drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. oktobra 2013. Poleg tega je treba spomniti, da UUNT odloča na podlagi okoliščin vsakega posamičnega primera in ni vezan na predhodne odločbe iz drugih zadev. Zakonitost odločb odborov za pritožbe je treba namreč presojati izključno na podlagi Uredbe št. 207/2009 in ne na podlagi prakse odločanja pred njo. Splošno sodišče pri nadzoru zakonitosti tudi ni vezano na prakso odločanja UUNT (glej zgoraj v točki 18 navedeno sodbo PALMA MULATA, EU:T:2014:119, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 40 Na podlagi navedenih preudarkov je treba zavrniti ničnostni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 15(1)(a) Uredbe št. 207/2009. Iz navedenega izhaja, da je treba tožbo zavrniti v celoti.

Stroški

- 41 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov.
- 42 Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbi LTJ Diffusion se naloži plačilo stroškov.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. decembra 2015.

Podpisi